

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9Csp/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119298978
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2020:6119298978.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova č. 11, 010 11 Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanému: B. L?Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. č. XXXX/XX, XXX XX Y., štátny občan SR, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, v konaní o zaplatenie sumy 21.820,25 eur s prísl.,

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 10.275,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.099,76 eur od 14.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.04.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.05.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.06.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.09.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.01.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.02.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 od 26.03.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.04.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.05.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.06.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.07.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.08.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.09.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.11.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.12.2019 do zaplatenia, zo sumy 367,01 eur od 26.01.2020 do zaplatenia a zo sumy 367,01 eur od 26.02.2020 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

Súd vzájomnú žalobu o určenie, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 631883 uzavretej medzi spoločnosťou SBERBANK Slovensko a.s., so sídlom Vysoká č. 9, 810 00 Bratislava, IČO: 17 321 123 a žalovaným dňa 14.06.2016 je bezúročný a bez poplatkov, zamietá.

Žalobcovi sa priznáva právo na náhradu trov konania v rozsahu 45,09 %, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške stanovenej samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu, tunajšiemu súdu postúpenou dňa 14.10.2019, sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 21.820,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21.820,25 eur od 14.02.2018 až do zaplatenia a súčasne, aby mu nahradil trovy konania vrátane trov právneho

zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke žalobca žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, t.j. spoločnosť SBERBANK Slovensko, a.s., IČO: 17 321 123 (zlúčený so žalobcom od 01.08.2017) uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 631883, vrátane prípadných dodatkov k zmluve, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 24.000,-eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol povinný splatiť do 25.06.2024. V zmysle čl. 9 bod 6 Zmluvy, sa vzájomné práva a povinnosti výslovne neupravené v predmetnej Zmluve o úvere riadia Obchodnými podmienkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami, a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie sú v uvedených dokumentoch. Zo žaloby ďalej vyplynulo, že náležitosti zmluvy v čase uzavretia zmluvy boli upravené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. upravuje zmluva v čl. 2, pričom počet a termíny splátok istiny aj úroku sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú údaje a povinnosť ich úhrady zrejماً už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky, ktorých účtovanie nie je zjavné v čase uzavretia zmluvy, sú uvedené v Sadzobníku poplatkov. Zo žaloby vyplynulo, že z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené malo závisieť od toho, koľko krát danú službu banky využije. Súčasne termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka poplatkov a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Poradie, v ktorom sa mali splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o úvere nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Súčasne žalobca v žalobe poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, a to uznesenia sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018, 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.09.2018, 5Cdo/132/2017 zo dňa 29.10.2018, 2Cdo/235/2017 zo dňa 21.12.2018, 3Cdo/45/2018 zo dňa 22.11.2018 a 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.01.2019. S poukazom na uvedené uznesenia žalobca poukázal na to, že NS SR v uvedených veciach považoval dovolanie žalobcu v otázke nutnosti rozpisu splátky k zmluve za prípustné a dôvodné, a ohľadom posudzovanej právnej otázky konštantne uvádza, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Zo žaloby ďalej vyplynulo, že právny predchodca žalobcu ako banka, si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím, ohľadom jeho schopnosti splácania úveru podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom pri posudzovaní bonity žalovaného bral do úvahy vždy kreditné a debetné obraty na bežnom účte klienta, a to v prípade klientov, pre ktorých banka vedie bežný účet na základe čoho bol schopný s odbornou starostlivosťou posúdiť ich bonitu. Zo žaloby ďalej vyplynulo, že po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, a preto žalobca na základe vyhlásenia predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 13.02.2018 podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a v súlade s čl. 4 bod 3 a 5 Zmluvy. V zmysle žaloby dlžná istina ku dňu predčasného zosplatenia, t.j. ku dňu 13.02.2018 predstavovala sumu 21.820,25 eur, keď žalovanému bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 24.000,-eur, a do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu 2.179,75 eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 21.820,25 eur. Po zosplatení úveru žalovaný ku dňu podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu, a preto bol dňa 25.04.2019 vyzvaný predžalobnou výzvou na úhradu dlhu.

2. Dňa 14.06.2019 vydal Okresný súd B. Bystrica v upomínacom konaní platobný rozkaz sp.zn. 21Up/659/2019, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný riadne a včas odpor, následkom čoho došlo v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov k zrušeniu platobného rozkazu. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu poukázal na to, že účinky jednorazového zosplatenia spotrebiteľského úveru podľa § 565 OZ môžu nastať až po splnení podmienok uvedených v § 53 ods. 9 OZ, t.j. v prípade omeškania dlžníka s úhradou príslušných splátok úveru a súčasne po uplynutí 15. dní od upozornenia na zosplatenie. Podľa žalovaného si však žalobca túto povinnosť nesplnil, a preto nemohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu

13.02.2018 tak, ako to uviedol v predložennom „vyhlásení predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru“. V nadväznosti na uvedené závery žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/540/2014 zo dňa 14.08.2014, ako aj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/84/2018 zo dňa 26.04.2018. Podľa žalovaného navyše žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal odoslanie, alebo doručenie „vyhlásenia predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru“ žalovanému, keďže súčasťou napadnutého platobného rozkazu a jeho príloh nie je žiadne potvrdenie o odoslaní alebo doručení tohto oznámenia, resp. vyhlásenia, kde žalovaný popiera jeho doručenie. Okrem uvedených dôvodov považuje žalovaný vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru za absolútne neplatný právny úkon aj z dôvodov uvedených v § 37 ods. 1 OZ, keď tento úkon nie je dostatočne určitý a zrozumiteľný, nakoľko z vyhlásenia nie je zrejmé, kto tento úkon robí. Z obsahu tohto vyhlásenia nevyplýva, že tento úkon bol urobený osobou oprávnenou konať v mene veriteľa a nenachádzajú sa v ňom identifikačné údaje veriteľa ani inej osoby oprávnenej konať v jeho mene. Z tohto vyhlásenia vyplýva, že úkon bol urobený subjektom oddelenie Collection II., avšak nikde ďalej sa neuvádzajú identifikačné údaje subjektu, na základe ktorých by bolo možné určiť, že sa jedná o veriteľa. Pokiaľ je zo strany žalobcu poukazované na Obchodné podmienky a Všeobecné obchodné podmienky tak tvrdenie neobstojí, nakoľko s týmito nevysslovil výslovný súhlas žalovaný vlastnoručným podpisom. Súčasne pokiaľ ide o výšku žalobcom uplatňovaného peňažného nároku žalovaný navrhol, aby súd určil, že poskytnutý úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 631883 zo dňa 14.06.2016 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu uvedeného v § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, keď v predmetnej zmluve je RPMN uvedená v nižšej výške, pričom pri prepočte predstavuje hodnotu 10,72 %. Keďže potom RPMN v predmetnej zmluve nezodpovedá skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru a celkové náklady, žalovaný bol v dôsledku nesprávneho výpočtu RPMN uvedený do omylu a vyvolal u neho klamlivú domnienku, čím bolo narušené ekonomické správanie žalovaného.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu predložil dôkaz o doručovaní výzvy na predčasné splatenie úveru, a to podací hárok a súčasne predložil druhú upomienku, z ktorej podľa jeho názoru je zrejmé, že žalovaný bol upozornený na to, že je potrebné, aby zabezpečil dostatok finančných prostriedkov na jeho osobnom účte, keďže išlo o splácanie pohľadávky inkasným spôsobom, a tiež na to, že banka mala právo vyhlásiť predčasnú splatnosť pohľadávky v prípade neuhradenia dlžnej sumy. Pokiaľ ide o identifikáciu veriteľa, táto bola uvedená priamo v texte vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Vo vyjadrení k odporu žalobca súčasne poukázal na čl. 4 Zmluvy bod 5, v zmysle ktorého, ak žalovaný nespláti jednotlivé splátky úveru včas, žalobca môže požadovať predčasnú splatnosť úveru. Žalobca súčasne poukázal na čl. 5 bodu 6 Zmluvy, podľa ktorého zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné práva a záväzky, ktoré výslovne neupravuje zmluva sa riadia obchodnými podmienkami VOP a Sadzobníkom poplatkov v uvedenom poradí záväznosti. Tým, že podpisom na zmluve žalovaný potvrdil, že prevzal obchodné podmienky VOP a Sadzobník poplatkov platný v čase podpisu zmluvy, súčasne potvrdil preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, z čoho vyplýva, že sa preukázateľne oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Záväzok zo zmluvy prevzal ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony, a preto podľa názoru žalobcu nie je dôvod pochybovať, že k dohode pristúpil so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Uvedené tvrdenia žalobca podporil závermi rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, a to rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 43Co/37/2018-185 zo dňa 20.12.2018 a rozsudkami Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/190/2018 zo dňa 15.11.2018 a 5Co/241/2018 zo dňa 11.12.2018. Za účelom preukázania poskytnutia úveru žalovanému vo výške 24.000,-eur žalobca k vyjadreniu k odporu priložil výpis z osobného účtu žalovaného za mesiac jún 2016. Pokiaľ žalovaný uvádza, že RPMN uvedená v zmluve o úvere nie je súladná so zákonom, žalobca má za to, že výška RPMN uvedená v zmluve je správna a v súlade so zákonom, pričom žalovaný neuviedol, ako dospel k výpočtu tak nesprávnej výške RPMN, čo by malo mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru. V intenciách svojich tvrdení o tom, že RPMN uvedená v zmluve o úvere je správna, poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 9Co/114/2017 zo dňa 16.01.2018, uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/408/2016-54 zo dňa 28.02.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co/7/2018-99 zo dňa 22.03.2018 a uznesenie KS v Banskej Bystrici č.k. 13Co/150/2017-90 zo dňa 24.04.2018. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby súd vyhovel žalobe v celom rozsahu.

5. V súlade s § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, a ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, pričom súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci bez jeho prítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalovaného, ktorý bol o termíne pojednávania riadne a včas upovedomený svojím právnym zástupcom, pričom právny zástupca žalovaného ospravedlnil neprítomnosť žalovaného na pojednávaní s tým, že žalovaný súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci bez jeho prítomnosti.

6. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní zotrval na písomných vyjadreniach a navrhol, aby súd žalobu zamietol. Pokiaľ ide o argumentáciu ohľadne správne uvedenej RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, tak poukázal na to, že zmluve o úvere mala byť uvedená správne RPMN vo výške 10,72 %, keď žalovaný dospel k tejto výške na základe výpočtu z internetového portálu. Pokiaľ namieta neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nad rámec skutočností, ktoré už uviedol vo svojom písomnom podaní, poukázal na to, že vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru nepredchádzalo kvalifikované upozornenie podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa upozornenia spotrebiteľa na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, keď spotrebiteľ v zmysle zákona musí byť upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. Pokiaľ žalobca v rámci písomných vyjadrení poukazoval na existenciu tohto upozornenia, ktoré má byť uvedené v tzv. druhej upomienke zo dňa 06.12.2017, má žalovaný za to, že táto upomienka nebola doručená žalovanému a navyše, uvedená upomienka je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu nejasnosti a neurčitosti, keď z tejto upomienky vôbec nevyplýva, že by mala mať nejaký vzťah k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého vrátenia sa žalobca domáha v prejednávanom spore. Navyše, v predmetnej druhej upomienke absentuje označenie žalobcu ako poskytovateľa predmetného úveru a nie je možné ho vyvodit' z predmetnej listiny a súčasne, v predmetnej upomienke nie je vôbec identifikovaný úver, ktorého sa takéto upozornenie má týkať. Zo znenia predmetnej druhej upomienky vyplýva upozornenie na iný, existujúci dlh, čo vyplýva aj z označenia pohľadávky, ktorá je upomínaná, a to nepovolené prečerpanie bežného účtu, keď v uvedenej upomienke je uvedené číslo úveru, ktoré sa absolútne nezhoduje s číslom úverovej zmluvy, ktorá je predmetom prejednávaného sporu. Súčasne na doplnenie poukázal na to, že pokiaľ on sa v odpore domáhal, aby súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 631883 zo dňa 14.06.2016 sa považuje za bezúročný z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa, on sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru domáha vo veci samej a navrhuje, aby súd o tomto návrhu rozhodol v rozsudku.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, keď na základe týchto žalobcom predložených, a v spore vykonaných dôkazov v spojení so skutkovými tvrdeniami strán sporu, dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym zisteniam. Dňa 14.06.2016 uzatvoril právny predchodca žalobcu, t.j. spoločnosť SBERBANK Slovensko a.s., so sídlom Vysoká č. 9, 810 00 Bratislava, IČO: 17 321 123 (na základe rozhodnutia akcionárov obchodnej spoločnosti Prima banka Slovensko a.s., t.j. žalobcu, zo dňa 24.05.2017, o zlúčení žalobcu ako nástupníckej spoločnosti s obchodnou spoločnosťou SBERBANK Slovensko, a.s. ako zrušovanou spoločnosťou, sa žalobca stal právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti SBERBANK Slovensko, a.s.) v právnom postavení veriteľa so žalovaným v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 631883, na základe ktorej bol žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnutý spotrebný úver bez dokladovania účelu podľa žiadosti dlžníka vo výške 24.000,-eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 96 mesačných splátkach po 367,01 eur splatných vždy k 25. dňu príslušného mesiaca so splatnosťou prvej splátky dňa 25.07.2016 a s konečnou splatnosťou úveru/dobou trvania zmluvy 25.06.2024. V predmetnej zmluve je uvedená úroková sadzba platná ku dňu schválenia úveru vo výške 9,99 % ročne, pričom sa jedná o fixnú úrokovú sadzbu, RPMN 10,46 % pri priemernej RPMN 10,53 % a celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 35.232,96 eur. V čl. 9 ods. 6 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné práva a záväzky, ktoré výslovne neupravuje táto zmluva sa riadia Obchodnými podmienkami, VOP a Sadzobníkom poplatkov v uvedenom poradí záväznosti. Žalovaný podpisom na predmetnej zmluve potvrdil, že si prevzal Obchodné podmienky, VOP a Sadzobník poplatkov platné v čase podpisu predmetnej zmluvy. Z výpisu z účtu žalovaného za mesiac jún 2016 mal súd preukázané, že žalovanému bola pripísaná dňa 14.06.2016 titulom úveru suma 24.000,-eur. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatenia mal súd preukázané, že žalovaný titulom predmetného úveru uhradil v období od 25.07.2016 do 07.02.2018 celkovo sumu 5.969,43 eur, ktorá bola vo výške 3.693,68 eur započítaná na úrok, vo výške 2.179,75 eur započítaná na istinu, a vo výške 96,-eur započítaná

na poistné. Z dôvodu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou žalovanej sumy, pristúpil žalobca k vyhláseniu predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru listinou zo dňa 13.02.2018 s tým, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená k dňu vypracovania predmetnej listiny. S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia, súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou uzavretou podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., a svojím charakterom je typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcom zmluvné podmienky, ktorých obsah žalovaný ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzavretí ovplyvniť. Pokiaľ ide o posúdenie predmetnej zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy, súd poukazuje na to, že zo samotnej zmluvy vyplýva, že žalovaný túto zmluvu uzatváral ako fyzická osoba, keď v predmetnej zmluve je identifikovaný údajmi fyzickej osoby/nepodnikateľa, t.j. adresou trvalého pobytu a rodným číslom. Navyše zo záhlavia predmetnej zmluvy jednoznačne vyplýva, že predmetná zmluva bola uzatvorená podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene doplnení niektorých zákonov. V rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní, podrobil súd obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva obsahuje náležitosti prezumované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

8. Pokiaľ žalovaný v spore namieta, že predmetný úver je potrebné posúdiť ako úver bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa, keď v uvedenej zmluve je uvedená RPMN vo výške 10,46 %, pričom z výpočtu podľa internetového portálu mala byť uvedená RPMN vo výške 10,72 %, súd sa touto argumentáciou žalovaného nestotožnil. Výpočet RPMN vychádza z viacerých vstupných faktorov, ktoré majú vplyv na výslednú výšku RPMN. Výšku samotnej RPMN okrem iného ovplyvňuje aj to, či napr. dátum konkrétnej splátky pripadne na deň pracovného pokoja, pri ktorých sa potom dátum reálnej splátky časovo posúva na najskorší pracovný deň. Jednou z veličín na výpočet RPMN je totiž aj interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka, medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky, alebo platby poplatkov. Uvedené vyplýva aj z ďalších zistení súdu, keď v samotnej zmluve je uvedená RPMN vo výške 10,46 %, avšak z ďalších, súdu dostupných zdrojov, napr. interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN FIN INFO vyplýva výpočet RPMN vo výške 10,57 % a z výpočtu RPMN pre spotrebiteľský úver podľa kalkulačky SME Ekonomika vychádza žalovaným tvrdená hodnota 10,72 %. Z pohľadu porovnania týchto troch rozdielnych údajov o výške RPMN je podľa názoru súdu rozhodný údaj o celkových nákladoch spojených s úverom, ktorý je identický pri všetkých troch uvedených RPMN, a to vo výške 35.232,96 eur. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že matematické nepresnosti ohľadne exaktného výpočtu RPMN nemali žiadny vplyv na ekonomické postavenie žalovaného vo vzťahu k poskytnutému spotrebiteľskému úveru. Súd potom neakceptoval námietku žalovaného o nesprávnosti uvedenia údajov o RPMN v neprospech spotrebiteľa, keď spotrebiteľ v konaní nepredložil žiadny relevantný dôkaz preukazujúci tú skutočnosť, že žalobca postupoval pri výpočte RPMN v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, keď z vykonaných dôkazov nevyplynuli žiadne skutočnosti, že by právny predchodca žalobcu ako dodávateľ finančnej služby pri výpočte RPMN postupoval v úmysle uviesť žalovaného do omylu ohľadne základných ekonomických východísk, podstatných pre rozhodnutie spotrebiteľa uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere práve s právnym predchodcom žalobcu, keď navyše ako bolo už uvedené, celkové náklady spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru sú pri týchto rozdielnych údajoch o RPMN identické. V tejto súvislosti súd poukazuje na iniciatívu Národnej banky Slovenska smerujúcu k unifikácii výpočtov RPMN, aby došlo k predchádzaniu rozporov ohľadne výšky RPMN, ktoré opatrenie v rámci navrhovaného znenia má nadobudnúť účinnosť od 01.07.2021.

9. Pokiaľ žalovaný v spore namietal neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej/ predčasnej splatnosti úveru, súd sa stotožnil s námietkami žalovaného. Súd poukazuje na to, že veriteľ je oprávnený uplatniť si právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najneskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za splnenia ďalšej kumulatívnej podmienky, a to, že súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca upozornenie a uplatnenie práva vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní vzhladal v listine „II. Upomienka zo dňa 06.12.2017.“ Predmetné upozornenie nemožno chápať inak, ako jednostranný právny úkon, ktorý musí spĺňať podmienky prezumované § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Prejav vôle upozorniť žalovaného ako spotrebiteľa na uplatnenie práva veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru musí byť natoľko určitým, aby bol objektívne zrozumiteľný tak adresátovi, ako aj tretím osobám. Zo samotného nadpisania predmetnej listiny „II. Upomienka“ pri označení pohľadávky - nepovolené prečerpanie bežného účtu,

uvedením čísla úveru 3320480502 rozhodne nevykazuje mieru určítosti, na základe ktorej by ho bolo možné priradiť k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 631883. Z obsahu predmetnej listiny (II. Upomienka) vyplýva, že sa jedná o upozornenie na nepovolené prečerpanie bežného účtu č. SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, keď uvedené vyplýva aj z celkovej omeškanej sumy pohľadávky ku dňu 06.12.2017 tak, ako je uvedená v predmetnej listine vo výške 21,23 eur. Navyše z predmetnej listiny vyplýva, že žalovaný bol požiadaný, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 5 dní odo dňa vystavenia tejto upomienky s tým následkom, že v prípade splácania pohľadávky inkasným spôsobom, alebo ak ide o kontokorentný úver/povolené prečerpanie, alebo prekročenie, má zabezpečiť na inkasnom účte dostatok finančných prostriedkov na úhradu dlžnej sumy (z obsahu predmetnej listiny vyplýva dlžná suma vo výške 21,23 eur). Uvedené závery súdu vyplývajú aj z tej skutočnosti, že ku dňu 06.12.2017, t.j. ku dňu vystavenia II. Upomienky, predstavoval dlh žalovaného titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 631883 sumu po započítaní úhrady na poistné vo výške 96,-eur, sumu 1.455,11 eur (výpočet: žalovaný uhradil ku dňu 07.12.2017 celkovo sumu 4.880,06 eur, ktorá bola zčasti čo do zaplattenia sumy 96,-eur započítaná na poistné a k 07.12.2017 sa stalo splatných 17 splátok, t.j. 17 x 367,01 eur, čo predstavuje sumu 6.239,17 eur; potom 6.239,17 eur + 96,-eur - 4.880,06 eur). Keďže žalobca nesplnil kumulatívnu podmienku prezumovanú § 53 ods. 9 OZ v znení platnom a účinnom v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, súd posúdil vyhlásenie mimoriadnej/predčasnej splatnosti úveru za neplatný právny úkon. Pokiaľ žalovaný namietal aj ďalšie dôvody neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, súd sa týmito dôvodmi nezaoberal, nakoľko v prípade preukázania týchto ďalších dôvodov by došlo iba ku kumulácii dôvodov na posúdenie absolútnej neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej/predčasnej splatnosti úveru.

10. Súd potom priznal žalobcovi nárok na zaplattenie splátok spotrebiteľského úveru splatných do vyhlásenia rozsudku, keď poslednou splatnou splátkou predmetného úveru pred vyhlásením rozsudku bola splátka splatná dňa 25.02.2020. S poukazom na vyššie uvedené súd potom priznal žalobcovi sumu 10.275,01 eur, ktorá zodpovedá rozdielu súčtu splátok splatných do vyhlásenia rozsudku po odpočítaní úhrad vykonaných žalovaným titulom predmetného úveru vo výške 5.873,43 eur a úhrad zaplattených titulom poistného vo výške 96,-eur (postup pri výpočte 44 splátok splatných ku dňu vyhlásenia rozsudku x 367,01 eur = 16.148,44 eur + 96,-eur zaplattené poistné - 5.969,43 eur, t.j. súčet všetkých úhrad vykonaných žalovaným titulom poistného a titulom úveru). Vo zvyšnej časti súd potom žalobu ohľadne uplatnenej istiny zamietol.

11. Súd súčasne priznal žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 1.099,76 eur (t.j. súčet neuhradených splátok ku dňu určenému žalobcom ako deň vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, s úhradou ktorých bol žalovaný k uvedenému dňu v omeškani) odo dňa, od ktorého si žalobca uplatnil úroky z omeškania, t.j. odo dňa 14.02.2018 a následne z jednotlivých splátok splatných od 25.02.2018 do 25.02.2020, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej splátky. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, keď uvedená výška je súladná s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom a účinnom znení. Vo zvyšnej časti súd potom nárok na úrok z omeškania zamietol.

12. Pokiaľ sa žalovaný v spore domáhal vzájomnou žalobou vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru č. 6318843 v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., súd vzájomnej žalobe nevyhovet, a túto zamietol z už vyššie uvedených dôvodov, keď dospel k záveru, že údaj o RPMN uvedený v zmluve nie je uvedený v neprospech spotrebiteľa.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal v spore prevažný úspech, právo na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý mal v spore v pomere k celému predmetu konania úspech menší. Pokiaľ ide o úspech žalobcu, tento mal úspech v časti čo do predmetu konania o vzájomnej žalobe, keď súd vzájomnú žalobu o určenie, že spotrebiteľský úver č. 631883 je bezúročný a bez poplatkov, zamietol. Pokiaľ ide o predmet konania čo do zaplattenia sumy 21.820,52 eur, tak v tejto časti predmetu konania mal prevažný úspech žalovaný, keď súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 10.275,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.099,76 eur od 14.02.2018 až do zaplattenia a zo súm jednotlivých splátok po 367,01 eur splatných od 25.02.2018 do 25.02.2020 zamietol). V časti predmetu konania čo do zaplattenia sumy 21.820,25 eur mal potom žalovaný úspech v rozsahu 54,91 % predmetu konania a neúspešný bol v rozsahu 45,09 % predmetu konania (pri zohľadnení pomeru výšky pôvodne uplatnenej istiny a úrokov z omeškania a časti istiny a úrokov z omeškania, ohľadne ktorých súd žalobu zamietol). Súd dospel k záveru, že žalovaný mal

v spore čo do zaplattenia sumy 21.820,25 eur s príslušným úrokom z omeškania úspech v rozsahu 9,82 %, t.j. rozdiel úspechu žalovaného v rozsahu 54,91 % a jeho neúspechu v rozsahu 45,09 %. Pri výpočte pomeru úspechu žalovaného v spore čo do zaplattenia sumy 21.820,25 eur s príslušným úrokom z omeškania súd vychádzal z pomeru súčtu všetkých nárokov uplatnených žalobcom, spolu s úrokmi z omeškania (súčet týchto nárokov predstavoval ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu 24.053,09 eur) a súčtu žalobcovi priznaných nárokov na istinu a úroky z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku (tieto predstavujú výšku 10.845,31 eur). Pri konečnom rozhodnutí o trovách konania v časti čo do zaplattenia žalovanej sumy s príslušenstvom, ako aj v časti konania o vzájomnej žalobe, súd vychádzal z toho, že sa jedná o ekvivalentné (popri sebe stojace) nároky, ktoré spoločne tvoria výsledný predmet konania (t.j. 100 %), a každý sa na celkovom predmete konania podieľa rozsahom 50 %. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca mal v časti predmetu konania o vzájomnej žalobe úspech 100 %, t.j. vo vzťahu k celému predmetu konania úspech v rozsahu 50 % a žalovaný mal vo vzťahu k predmetu konania ohľadne zaplattenia žalovanej sumy vo výške 21.820,25 eur s úrokom z omeškania, úspech 9,82 % v uvedenej časti predmetu konania, t.j. 4,91 % vo vzťahu k celému predmetu konania. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca mal v spore prevažný úspech a jeho úspech predstavuje rozsah 45,09 % (t.j. 50 % predmetu konania - 4,91 % predmetu konania). O výške trov konania bude rozhodnuté v samostatnom uznesení Okresného súdu Ružomberok.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 365 ods.1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.